

Székesfehérvári kirándulás

Szeptember utolsó hétvégén Székesfehérvár és környéke úti céllal kirándulni indultunk.

Nem csak a saját csoportom, hanem más csoportból is érkeztek ismert és kevésbé ismert útitársak. Péntek kora délután indultunk. Először a szállást foglaltuk el egy helyi nagy kollégiumban. Szép, rendezett és otthonos helyet biztosítottak számunkra.

A szállás elfoglalása után vacsorázni indultunk. Útközben különböző helyeken megálltunk, és Bea néni rengeteg új információval látott el minket. Elsőként az Országalma előtt állva hallgattuk szavait melyből megtudtuk, hogy, ezt az alkotást 1941-ben épített Ohmann Béla. A Városháza tér közepén található és meg is néztük, a vörös márvány díszkútát és szobrot. A téren tovább sétálva Kati néni szobrát láthattuk. Egy idős hölgyet ábrázolt a művész, aki régen a helyi piacon árult. Szárnyra kapott az a hiedelem, hogy a szobor orrának megérintése szerencsét hoz. Így aztán az „szobor asszony orra” egyre fényesebb. A vacsorázó hely előtti utolsó állomás a virágóra volt. Kevés ilyen szerkezet található a világon. A dátumot kövirózsából rakták ki, mely minden nap az aktuális időpontot mutatja. A vacsorát egy lovag étteremben fogyasztottuk el. Az étterem belső elrendezése, díszletei által visszaugorhattunk kicsit a múltba. Megismerhettük jobban a középkor jellegzetességeit. A hangulatos, gyertyafényes étkezés után a pláza felé vettük az irányt, ahol egy kis szabadprogram várt minket. A téren éppen mangalica fesztivált tartottak. Színpadi fellépésekkel, bazárokkal, süteményekkel, játékokkal és különböző ételekkel várták az odaérkezőket. A jó hangulatból sajnos nem mindenki részesülhetett. Egy középkorú, hajléktalan férfi próbált magának egy kis pénzt, vagy élelmet gyűjteni. A szekszárdi kollégisták mosolyt csaltak arcára, hisz volt, aki ásványvízzel és volt, aki étellel kedveskedett neki. A kis kitérő után visszaindultunk szálláshelyünkre, hogy másnap kipihenten indulhassunk az előre kiválasztott nevezetességekhez.

Reggeli után egy „öreg autó” kiállítást tekinthettünk meg, mely fiúknak, lányoknak és a kísérő tanároknak is egyaránt tetszett. Nem volt benne a kirándulási tervünkbe, de ha már ott volt természetesen nem hagytuk ki.

A következő állomás a Romkert volt, melyen először Szent István bazilikája, majd 1801-től püspöki palota állt. Itt 1803-ban találták meg Szent István szarkofágját, majd új nyughelyet alakítottak ki számára, amelyet ma kereszttel jelölt egyszerű kőlap fed. 1928-ban avattak fel.

Ezután ebédelni indultunk majd Tordasra utaztunk. A célunk a Három Sziget Kalandpark volt, a kirándulás legizgalmasabb és egyben legfárasztóbb epizódja. Sok akadályt meg kellett mászni, mire körbeértünk a pályán. A tó feletti csúszásnál mindenki adrenalin szintje magasra szökött. Mire a pálya végére értünk, már alig álltunk a lábunkon. Vissza fele az úton szinte mindenki jóízűen aludt. A kollégiumba visszaérve sajnos nem úgy alakult minden, ahogy elterveztük, hisz a karaoke-t nem rendezhettünk. Ehelyett aki szeretett volna kimehetett a városba, a többiek pedig a szálláson foglalták el magukat.

A harmadik napon elsőként az Aranybulla emlékművet néztük meg, majd következett Pákozd, a Katonai Emlékhely meglátogatása. Ott elsőként a magyar hadsereg ruháit, fegyvereket, folyóiratokat néztük meg, majd a múzeum mellett húzódó lövészárkot járhattuk végig. Makett segítségével megismerhettük a jeles csata teljes történetét. Repülőgép szimulátor is volt az emlék parkban, melyet minden oda érkező kipróbálhatott.

Ezt követően a Bory várba látogattunk. A várat Bory Jenő és felesége építette. Egész életükben a váron dolgoztak, 40 éven keresztül építették. Hét torony, harminc kisebb-nagyobb helyiség, köztük három műterem, mindenütt szobrok, képek, régiségek, műtárgyak. A vár százoszlopos udvarának körbefutó folyosóin a magyar történelem nagy alakjai, hősök, dalnokok és királyok sorakoznak Álmos őszveztől Tinódi Lantos Sebestyénig.

Ezután Kápolnásnyékre utaztunk, hol Vörösmarty Mihály szülőházát nézhettük meg és képet kaptunk a nagy költő életéről.

A történelmi kirándulások után hajóközni indultunk a velencei tóra. Sok érdekességet tudtunk meg a tóról, illetve a tóban és nádasban élő állatokról.

Összefoglalva: Élményekben gazdag, izgalmas, egyben fárasztó kirándulásban volt részünk, melyet egy hamar nem felejtünk el. (:

Mester Annamária